

Ovočná zavařenina

Jak ježek k zavařenině přišel.

Byla jednou jedna ježčí rodinka –pan Ježek, paní Ježková a jejich tři děti. Paní Ježková se starala o chod domácnosti a pan Ježek o zajištění potravy pro celou rodinu. Někdy přinesl domů žízalu, někdy brouky. Jednoho dne ne a ne něco najít, tak ho nožky donesly až do nedalekého sadu. O tento sad se staral jeden moc hodný sadař, který měl rád všechna zvířátka a žádnému by nikdy neublížil. Ježečkovi se v sadě moc líbilo a co teprve, když uviděl jablíčka všech barev. Hned si jich pár naložil na záda a hurá s nimi domů, to bude mít paní Ježková radost! Jenže ouha. Paní Ježková vůbec radost neměla a dokonce je vyhodila ven. Pan Ježek vůbec nechápal, co se děje, proto paní Ježková uvařila ježčí nápoj, sedla si ke svému ježečkovi a začala vyprávět o sadu. Při tomto vyprávění se děti seznámily s druhy ovocných stromů, s jejich názvy, plody. Dokonce si mohly procvičit hmatové vnímání při hádankách, které ovoce drží v ruce nebo chuťové vnímání při ochutnávce ovoce se zavázanýma očima. Pro ještě veselejší vyprávění přidala paní Ježková písničku, ve které panu Ježkovi vysvětlila, proč ježci jablíčka nejedí.

Píseň:

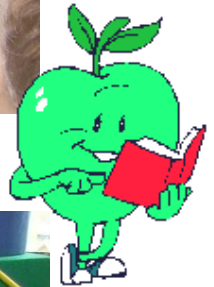
Když potkáte ježky,
jdou většinou pěšky,
nožičky maličké a tělíčka těžké.
Nejraděj maj z louky,
žízaly a brouky,
jablíčka nejedí po těch mají pšouky.
Bušte do bubnů a do pián,
ježek není vegetarián,
je to prostě hrůza přátelé,
co on sežvejká a sežere.

Po písničce se pan Ježek smál, až se za břicho popadal. Hned paní Ježkové slíbil, že už nikdy domů nepřinese ani jablíčka ani mléko.

Na krásný sad však stále nemohl zapomenout, proto tam občas zašel a pomohl sadaři sbírat jablíčka na jedno místo. Sadař dlouho nevěděl, kdo mu tak hezky pomáhá. Jak by také mohl, když ježek bdí v noci a to pan sadař spí. Jednoho dne se sadař rozhodl zjistit, kdo je ten tajemný pomocník. Jéjé to se pan Ježek polekal a chtěl utéci. Nemusel. Náš pan sadař je přece dobrák od kosti. Navrhl panu Ježkovi, že mu může pomoci odvézt jablíčka dětem do Školičky Kamarád. A co s nimi budou dělat? Některá jablíčka si děti umyly a hned sluply. Z některých udělaly hostinu pro celou školičku v podobě štrúdlu.

Dnes už každý ví, že s vitamíny je nutno počítat také na zimu v podobě zavařeniny, tak se do toho děti pustily. Nejprve to byly zavařeniny papírové.

A nyní již doopravdická zavařenina. Děti se rozdělily do dvojic, vybraly si skleničku, do které dávaly nakrájená jablíčka, cukr a paní učitelka vše zalila horkou vodou. Ještě víčko, ozdobit látkou a nálepkou a máme hotovo. Teď už jen čekat na zimu a bude se ochutnávat.

Jednu zavařeninu dostal pan Ježek domů. Upaloval s ní domů, ale ne jí sníst, ale pěkně vystavit na poličku a pamatovat si, že ježci jablíčka nejedí.

Po té přišla pozvánka pro celou ježčí rodinku. Děti Školičky Kamarád budou v nejbližších dnech sázet ovocné keřičky a příští podzim budou další dobré zavařeniny. Ježečci, přijďte se podívat, jak nám to půjde od ruky.

